

[Jytte Røge.]

har en fordel af HTs lave takster, men det er på bekostning af de skatteydere, der ingen glæde har af sådanne kort. Det sidste nye er trafikministerens udspil om at lade S-togene og visse andre togforbindelser i hovedstadsområdet overgå til Hovedstadsrådet. Hvorfor nu det? For mig at se skal Hovedstadsrådet nu til at opbygge en større trafikadministration ved siden af den, trafikministeriet og DSB i forvejen har, og det er der kun skatteyderne til at betale.

Fremskridtspartiet må konkludere, at er der ikke flertal for at nedlægge Hovedstadsrådet, så bør dets opgaver indskrænkes mest muligt.

Aase Olesen (RV):

I det radikale venstres politik med henblik på hovedstadsordningen i slutningen af 1960-erne og begyndelsen af 1970erne nærmede man sig mere og mere ønsket om at finde frem til en 2-leddet ordning. Samtidig var det klart for alle, at en sådan ordning ikke var politisk gennemførlig. Den ordning, man endte med at gennemføre, lå meget nær det radikale venstres forslag og var efter vores mening den eneste realistiske mulighed for at få begyndt en løsning på de planlægnings- og koordineringsopgaver, som var så nødvendige at få sat i værk.

Ved betækningsafgivelsen mente vi, det var meget væsentligt at få indføjet en revisionsparagraf, sådan at man kunne tage spørgsmålet om direkte valg op nu på dette tidspunkt, og vi er fortsat principielt tilhængere af et direkte valgt organ; det må i hvert fald være det, man sigter på med en endelig løsning.

Spørgsmålet er, om man har fundet denne endelige løsning. Vi finder, at det er meget svært i dag på baggrund af 2½ års arbejde i Hovedstadsrådet at vurdere ordningen. Vi er enige med ministeren i, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for en sådan endelig vurdering. For det første er der det argument, som ministeren bruger, at Hovedstadsrådslovens formålsparagraf i virkeligheden ikke er gennemført endnu. Der tilbagestår store områder, hvor man endnu ikke har klaret sagerne. Og endelig, og det mener jeg nok må lægges regeringen til last, har man ikke forsøgt at tilvejebringe et materiale, som kunne hjælpe os lidt bedre på vej.

Vi spurgte sidste år i kommunaludvalget om, hvilke overvejelser man gjorde sig i ministeriet, og fik, som vist alle vil indrømme, et ret så løst svar og samtidig meddelelse om, at ministeriet

nu havde spurgt samtlige kommuner og amter i området. Man kan jo næsten sige sig selv, at sådanne politiske organer ikke vil være i stand til at komme med den analyse, som blev efterlyst også af den socialdemokratiske ordfører.

Jeg vil godt spørge ministeren i dag, med tilslutning til det, socialdemokratiets ordfører har sagt, om vi kan få løfte om, at vi midt i perioden kan få netop denne vurdering af de administrative strukturer og af de alternative muligheder, der vil være, sådan at vi kan få en rimelig mulighed for at tage stilling i 1980-81, når loven skal til revision.

På denne baggrund, altså hvis jeg kan få et positivt løfte om det, vil vi tilslutte os regeringens forslag om understøttelse af revisionen, og tilbage står så for os spørgsmålet om et forslag om direkte valg. Efter min mening hører direkte valg og selvstændig skatteudskrivning fuldstændig ubrydeligt sammen. Det har ikke nogen mening at tale om direkte valg og selvstændig skatteudskrivning, hvis man ikke klart og sikkert sigter mod et storamt fra 1982.

Med henvisning til det, jeg allerede har sagt, mener jeg ikke, at folketinget bør lægge sig fast på en sådan ordning i dag. Det er højst sandsynligt, at det bliver resultatet, men jeg mener ikke, det vil være korrekt at lægge sig fast på denne ordning i dag. Når jeg ikke mener det, skyldes det først og fremmest, at en ordning som den, vi kender fra den øvrige del af landet, hvor vi gør Hovedstadsrådets område til et storamt og dermed nedlægger de nuværende amter, jo automatisk vil medføre, at primærkommunerne skal have nogle af de opgaver, som i dag ligger i amterne. Sådan ser vi i hvert fald på det i dag, men det, som det kunne være interessant at få belyst, var, hvordan man kunne klare det spørgsmål i en fremtidig ordning, for hvis vi vil lægge større opgaver ud til kommunerne, så ved vi også, at det med de vurderinger, vi i dag har, normalt i hvert fald, vil sige, at så skal visse kommuner lægges sammen, og det er egentlig det specielle punkt, hvor vores store tvivl kommer ind. Er det en god idé fortsat at lægge kommuner sammen? Der er jo blevet sat så store spørgsmålstegn ved den kommunalreform, vi allerede har gennemført, at vi ikke i dag er parat til at sige, at vi skal gøre det samme i hovedstadsområdet.

Vi vil selvfølgelig sigte på direkte valg ved en endelig ordning, men vi vil ikke i dag lægge os fast på det, og derfor vil vi ikke fremsætte forslag om direkte valg.